

Nr 179.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående befrielse i visst fall från nöjesskatt; given Stockholms slott den 27 mars 1953.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF ADOLF.

Per Edvin Sköld.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 27 mars 1953.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden SKÖLD, ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, LINGMAN, HAMMARSKJÖLD, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sköld, anför.

Avsynaren Oscar Reinhold Fritz, född 1894, hade för sommarsäsongen 1947 av innehavaren av Bökebergs restaurant i Bökeberg, Hyby kommun, förhyrt en invid restauranten belägen dansbana. Danstillställningar hade anordnats där under tiden 10 maj—13 september 1947. Någon befattning med serveringen å restauranten, vars innehavare ägt tillstånd till utskänkning av spritdrycker, hade Fritz icke haft. För dansbiljetter till 17,5 öre hade uttagits nöjesskatt med 3 öre för varje dansbiljett. Hälften av det influtna nöjesskattebeloppet hade av Hyby kommun inlevererats till länsstyrelsen i Malmöhus län.

Efter verkställd granskning av kommunalnämndens i Hyby socken redo-

visning av nöjesskatt för maj—september 1947 förordnade länsstyrelsen genom resolution den 7 oktober 1948 att, enär skatt rätteligen jämlikt 8 § a) i 1945 års nöjesskatteförordning bort uttagas med 8 öre för varje biljett, ytterligare skatt skulle uttagas för uppgivet antal biljetter av 70 630 stycken med 3 531 kronor 50 öre.

Över länsstyrelsens nämnda resolution anförde Fritz besvär hos regeringsrätten, med yrkande att resolutionen måtte upphävas. Till stöd för sin talan anförde Fritz bland annat.

8 § a) jämfört med 5 § i nöjesskatteförordningen vore icke tillämplig i föreliggande fall med hänsyn till de på platsen rådande förhållandena. Den publik som besökte dansbanan vore en helt annan än den som besökte restauranten. Nøjesskatten å danstillställningar vid Bökebergs dansbana borde icke uttagas efter andra grunder än vid dansbanorna vid Törringelunds restaurang, Höllvikens Hotell & Restaurant eller Folkets Park i Malmö, där skatten städse uttagits med 3 öre per biljett. Det syntes obegripligt att danstillställningarna på Bökebergs dansbana skulle beskattas som om de anordnats i samband med spritservering.

Genom utslag den 20 mars 1952 har regeringsrätten icke funnit skäl göra ändring i länsstyrelsens resolution.

Hos Kungl. Maj:t har nu Fritz gjort framställning i syfte att Kungl. Maj:t av nåd måtte efterskänka den del av ifrågavarande nöjesskattebelopp, som tillkomme staten, och har därvid anført i huvudsak följande.

Det ekonomiska resultatet av arrendet av dansbanan hade blivit synnerligen dåligt och hade icke medfört den förbättring i hans ekonomi, som han hoppats på. Hans veckolön åtginge helt till familjens uppehälle. På grund av hustruns sjukdom hade levnadskostnaderna fördyrats. Han vore också själv sjuklig och hans tillstånd hade väsentligt försämrats genom bekymmer för framtiden, som till följd av den belastning av ekonomin utlagandet av nöjesskattebeloppet skulle komma att medföra, tedde sig mörk för honom.

Av utredningen i ärendet inhämtas, att Fritz' veckoavlönning som avsynare uppgår till 156 kronor. Dessutom har Fritz en inkomst av 60 kronor i månaden som deltidsanställd fastighetsskötare samt en inkomst av 60—70 kronor i månaden som kassör i Svedalaavdelningen nr 2 i Rikskassan. Han saknar förmögenhet med undantag av en med 1 200 kronor köpt bostadsrätt. Han har inga skulder. Kostnaderna för hyra av bostad uppgår till 124 kronor i månaden. Fritz' hustru lider sedan 1949 bl. a. av organiskt hjärtfel och är på grund härav oförmögen till förvärsarbete. Själv är Fritz oförmögen att utföra tyngre arbeten på grund av muskelsträckning och hjärtbesvär sedan 1948. — Kommunalnämnden i Hyby kommun beslöt den 7 december 1948 att efterskänka kommunens andel av ifrågavarande nöjesskattebelopp.

I utlåtande den 23 juli 1952 har *länsstyrelsen i Malmöhus län* — med åberopande av yttrande av landsfiskalen i Svedala distrikt — tillstyrkt bifall till ansökningen.

Från landsfiskalen i nämnda distrikt har inhämtats, att exekutiva åtgärder för indrivning av skattebeloppet ännu icke vidtagits. Enligt lämnade

uppgifter har nöjesskatt för danstillställningar vid Bökebergs dansbana efter år 1947 erlagts jämlikt de i 8 § nöjesskatteförordningen angivna grunderna.

Departementschefen. Vid behandlingen av förevarande ansökning torde böra erinras om att riksdagen genom beslut den 26 mars 1947 bifallit ett av Kungl. Maj:t i prop. 1947: 118 framlagt förslag om efterskänkande av viss nöjesskatt för förrådsförvaltaren I. A. Billstein i Svedala. Även i detta ärende gällde det befrielse från förhöjd nöjesskatt för danstillställningar vid Bökebergs dansbana. Omständigheterna i nu förevarande fall är så gott som lika dem i ärendet rörande Billstein. Med hänsyn till den genom riksdagens förenämnda beslut meddelade befrielsen hade Fritz enligt vad han uppgivit vid den av landsfiskalen i ärendet verkställda utredningen icke trots sig behöva uttaga nöjesskatt enligt de grunder som gäller för danstillställningar i samband med utskänkning av alkoholhaltiga drycker. Ej heller hade enligt samma utredning kommunens dåvarande nöjesskattekontrollanter trots, att nöjesskatt enligt nyssnämnda grunder behövde uttagas. Kommunen har också efterskänt sin andel av den förhöjda nöjesskatten.

Med hänsyn till de anförda särskilda omständigheterna ävensom till Fritz' ekonomiska och personliga förhållanden i övrigt finner jag skäligt, att Fritz befrias från erläggande av den staten tillkommande andelen av ifrågavarande nöjesskattebelopp. Härför erfordras riksdagens samtycke.

Jag hemställer alltså, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att avsynaren Oscar Reinhold Fritz befrias från betalningsskyldighet för staten tillkommande andel av den nöjesskatt, som han på grund av regeringsrättens omförmälda utslag är skyldig att erlagga.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställda förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlätas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Karl-Ingmar Edstrand.